

- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής παρέβη τα άρθρα 19, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036, ότι προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνάς τους και ότι παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον δεν παρείχε στις προσφεύγουσες κατατοπιστική σύνοψη των αποδεικτικών στοιχείων που συνελέγησαν κατά τη διάρκεια της έρευνας ή των εκτιμήσεων βάσει των οποίων η καθής πρότεινε την τροποποίηση του περιθωρίου αντιντάμπινγκ των προσφευγουσών. Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι, αρνούμενη να τους γνωστοποιήσει τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, η καθής προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνάς τους και παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

- (¹) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/1703 της Επιτροπής, της 12ης Νοεμβρίου 2018, για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης σχετικά με τις εισαγωγές νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Ρωσίας (ΕΕ L 285, 13.11.2018, σ. 97).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 176, 30.6.2016, σ. 21).

Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2019 — Rot Front κατά EUIPO — Kondyterska korporatsiia «Roshen» (ΡΟШЕН)

(Υπόθεση T-63/19)

(2019/C 122/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rot Front ΟΑΟ (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωποι: M. Geitz και J. Stock, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dochirnie pidpryemstvo Kondyterska korporatsiia «Roshen» (Κιέβο, Ουκρανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σήματος ΡΟШЕН στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 11 233 784 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1872/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 94, παράγραφος 1, 47, παράγραφος 5, και 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2019 — *Vlaamse Gemeenschap* και *Vlaams Gewest* κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου

(Υπόθεση T-66/19)

(2019/C 122/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: *Vlaamse Gemeenschap* και *Vlaams Gewest* (εκπρόσωποι: T. Eyskens, N. Bonbled και P. Geysens, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την προσφυγή·
- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1724·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ.

Οι γλωσσικές απαιτήσεις που επιβάλλονται με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1724 ⁽¹⁾ έρχονται σε αντίθεση με την εσωτερική νομοθεσία περί χρήσης των γλωσσών σε διοικητικές υποθέσεις, όπως αυτή κατοχυρώνεται συνταγματικά στο Βέλγιο. Η εσωτερική αυτή γλωσσική ρύθμιση εντάσσεται στην πολιτική και συνταγματική βασική δομή του βελγικού κράτους και αποτελεί μέρος της εθνικής ταυτότητας του βελγικού κράτους. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1724 αντιβαίνει στο άρθρο 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ, κατά το οποίο η Ένωση σέβεται την εθνική ταυτότητα των κρατών μελών.

2. Δεύτερος λόγος: παράβαση του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 4, ΣΕΕ και του πρωτοκόλλου αριθ. 2 σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας της αναλογικότητας.

Οι γλωσσικές απαιτήσεις που επιβάλλονται με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1724 δεν είναι σύμφωνες με την αρχή της δοτής αρμοδιότητας (1) ούτε με την αρχή της αναλογικότητας (2).

(1) Καμία διάταξη της Συνθήκης δεν απονέμει στην Ένωση την αρμοδιότητα να ρυθμίζει τη χρήση των γλωσσών εντός και εκ μέρους των δημοσίων υπηρεσιών των κρατών μελών.

(2) Η υποχρέωση κατά την οποία πρέπει να τίθεται στη διάθεση του κοινού μετάφραση σε «επίσημη γλώσσα της Ένωσης ευρέως κατανοητή από τον μεγαλύτερο δυνατό αριθμό διασυννοριακών χρηστών» [άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1724] δεν είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας και δεν αιτιολογείται σε σχέση με την αρχή αυτή. Οι γλωσσικές απαιτήσεις που επιβάλλονται με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1724 είναι δυσανάλογες σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο.